

**3. marts 1997. Praktiserende Arkitekters Råd mod Udenrigsministeriet**  
*Spørgsmål om udbudspligt vedrørende et fællesnordisk ambassadekompleks*

Sagen angik et fællesnordisk ambassadekompleks i Berlin. I projektet deltog de nordiske lande, dvs. Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige. Kun Danmark var medlem af EU. En svensk myndighed, der forestod projektet, udbød en arkitektopgave i EU-udbud, men annullerede af forskellige grunde senere udbudet og indgik derefter uden udbud aftale med en arkitekt om udførelsen af den pågældende opgave. En arkitektorganisation klagede til Klagenævnet herover.

Klagenævnet antog, at den omstændighed, at en dansk myndighed disponerer i udlandet med udenlandske samarbejdspartnere, ikke kan afskære nævnet fra at tage stilling til klager over den danske myndigheds eventuelle overtrædelser af EU's udbudsregler. Klagenævnet udtalte videre, at den omhandlede arkitektopgave var omfattet af tjenesteydelsesdirektivet, at der ikke var fremkommet sådanne særlige forhold, der isoleret set måtte føre til, at udbud kunne undlades, og at Udenrigsministeriet burde have foranlediget nyt udbud gennemført. Ud fra en samlet bedømmelse af Udenrigsministeriets manglende, selvstændige dispositionsmuligheder og de økonomiske konsekvenser, en forsinkelse af projektet ved fornyet udbud ville medføre, med muligt erstatningsansvar for Udenrigsministeriet til følge, fandt Klagenævnet dog ikke tilstrækkeligt grundlag for at pålægge Udenrigsministeriet at foranstalte udbud afholdt.

Klagenævnets kendelse af 7. januar 1997 angik samme ambassadekompleks.